

מה:

עין משפט
נר מצוה

פב א מ״י פ״ה מהל' מלוה ולוה הלכה ט
פ״ו מהלכות שותפין
הלכה ב ופ״ח הלכה א
סמג לארץ קצו טור שו״ע
י״ד ס׳ קצו סעיף ב:
פג ב מ״י פ״ח מהלכות
מלוה הלכה יד:

שפת פין הלכה ד סמג
עשין פז טוש"ע י"ד ס'
קעז סעיף כא:

דלל כרש"ג ע"ש
צ"מ:

פ"ו הלכה ג ועיין
בהשגות ובכ"מ סמג שם
עו"ש"ע י"ד סי' קעז סעיף
ד וסעיף כה:

מוסף רש"י

[illegible]

אֵיכָה בְּיָמֵינוּ מוֹדוֹת. דְּשׁוּר צִהִירָה כְּחַמְמִינִן בְּחֵלוּ מִרְפוּחַ (סולין דף סד): צִיִּים מוֹדוֹת נֶפֶשׁ הֵיפָה תִּחְלֹס וְלִכְּס לְמִימָר לֹא מִלֵּא מִלֵּא צִיִּים מוֹדוֹת יִלְךְ לְצִיִּת רִיקָן דְּצִיִּים מוֹדוֹת שְׂמִיחָה טוֹבֵא הֵלֶכְךָ אֶפְיִלוּ כִּי לֹא מִלֵּא שָׂרִי: **מִקּוֹם** שְׂרַגְיִין דְּהַעֲלֹת שֶׁבֶר בְּהֶם דְּמַעֲוֵת דְּבִהֶמָּה מַעֲרִין ב' **רֶשֶׁב־נ** אִימֹר ב'ו'. כִּךְ כְּמוֹז מַעֲרִין מִקּוֹמָה (פ"ה ע"ט) וְכֵן גֵּרֵם בְּקוּגְטֵרֵם אֲזַל בְּרֹזֹז סְפָרִים גֵּרִסִּין בְּחֵר לְבִהֶמָּה מַעֲלִין וְהַעֲלֹת וּלְדוֹת בְּשֶׁכֶר עֲמֵלוּ וּמוֹזוּ מַעֲלִין וּמוֹעִין לְמִימָר דְּרֶשֶׁב־נ לֹא פְּלִיג אֲלֵא אֲרִישָׁא כְּדָאמֵר בְּמִילְתֵּיהּ דְּלִין נֹתֵן לוֹ שֶׁכֶר כֶּתֶף לְמַעוֹת וְלֹא אֲסִיפָא לְמַקּוֹם שְׁנִגּוּלָה הִלְשֹׁת וְאֲזַל בְּשֶׁכֶר לֹא פְּלִיג אִי נִמִּי כֵל שֶׁכֶר דְּפִלִּיג בְּסִיפָא דֵּהָא אֲמַאי אֲזִיטְרִין ת"ק לְמִיתֵי סִיפָא כִּיּוֹן דְּחֵנָּה רִישָׁא אֲלֵא

וְיִשְׂרָאֵל עָלָה וְנָתַן לוֹ
 אֵין שְׁמוֹ לֹא אֶת הָעֵץ
 כִּל דְּבַר שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה
 בְּרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
 שְׁחוּלְבוֹת וְאֵת הָרַחֲלִי
 וּמוֹרְסוֹת וְאֵת הַתְּרֵנָה
 וְאוֹכֵלֶת וְתֵנָא קְמָא גַּי
 עֵמְלֹ וּמוֹזוֹן בְּגִיזָה
 פְּלִיגִי כִי פְלִיגִי בְּנֵם
 סָבַר לֵה כְּרִי שְׁמַעוֹן
 שְׂכָרוֹ מִשְׁלֵם ר' יוֹסֵם
 כְּאָבוֹה דְּאִמֵּר אִפִּילוּ
 וְלֹא אֵכֵל עֵמֹ אֵלָּא
 תְּנִי בְּרַנְן יְמִשְׁכַּרְתָּ אֵשְׁ
 בְּשֵׁנִי אִפְרוּחִי אֵשְׁ
 בְּיָדֵיכֶם יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

א' פלגא באנר תרי תילתי בהפסד
אי פלגא בהפסד תרי תילתי
באנר. כך גרס בקונטרס ולגירסא
 קאי רישא אנותן וסיפא ארז
 עיליש המקבל ואי גרסינן פלגא צבאג
 תרי מילתי צהפסד ואי פלגא צהפסד
 מילתא צבאג אז קאי הכל אנותן
 ואי גרסינן פלגא צבאג מילתא
 צהפסד ואי פלגא צהפסד תרי
 מילתי צבאג אז קאי הכל ארז עיליש
 [ו] וקשה וזי שוטה הנותן לעשות כזה
 לנתקבל ולתלות גדעמו דכשיראה
 הפסד יאמר אני רוצה פלגא צבאג
 ועליך תרי מילתי צהפסד ואם יראה
 ריוח יאמר אני רוצה פלגא הפסד
 ושני שלישי ריוח והרי כאילו התנה
 שמקבל הנותן עליו מילתא צבאג
 ושני מילתא צהפסד ויש לומר
 דשמה זמן אחד קצוה להם שנותן
 אצותו זמן יצר רב עיליש אציה

ממה שסירא חי נמי רבא היה תמיה על לשון השטר דאי פלגא
בזגאר הוה לו לכתוב תרי מילתי בהפסד כו' ורי"ח גרס נפק עלייהו
שטרא דכתב ציה פלגא בזגאר ובהפסד ולא גרס ופלגא בהפסד וכן
רבינו משום והשתא מודקדק דעל כרחק האי פלגא דכתב בשטר לא
קאי אלא אבזגאר ולא אהפסד דהא כיון דפלגא בזגאר צעין תרי מילתי
בהפסד דאי פלגא קאי נמי אהפסד דא כן הוה צעין תרי מילתי בזגאר
אלא ודאי האי שטרא הכי קאמר פלגא בזגאר ותרי מילתי בהפסד:
אלא

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

[illegible]

בין רב צין מעט הא קביל עליה ורבי יהודה לא בעי שיפסוק לשום שחר אלא יטבול עמו בציר כאחד מן השוק:

גרוגרת. תאנה יבשה: משלס.
כפועל בטל: ולא כל דבר שאינו
עושה ואוכל. אבל עושה ואוכל כגון

פרה החורשת וחמור הטוענת משאור
פעולתן הוא שבר עמל ומזון:
ושוטפות. כשעוברין צננה המים
שוטפין מן הגזר והוא נוטלה:
ומורטום. כשעוברת בין הקולים:
וסתא קמא גיזה וחלב לא ספק צבאר
עמלו ומזונו. בתמיה. ורי גיזה של
רחלים וחלב העזים אינו מספיק
לשבר עמל ומזון: צגיזה וחלב כ"ע
לא פליגי. אם נאות צבל הצהמה
שלא לחלוק צהן: צנסיצוי. מי

פסוקים החוצה שקורין משג"ח.
והוא. שטיפת ומריטת הרחלים.
תותרי תרגום של נושרין דנתרי ע"י
שטיפה ומריטה: משכרת אשה
לחברתה תרגומה בשני אפרוחין.

לשנה: אשה שאמרה ר'ו'. אשה שיש לה תרנגולת מותרת לומר לצעלת הציצים בלשון שכירות תני לי ציצים ואושיב תרנגולת עליהם ואטרח באפרוחים ואטול שני אפרוחים בשכרי.

אבל בלשון חלוקה פליגי זה וקאסר
רבי שמעון דכל לשון חלוקה עסקא
היא וקרוזה להפסד כשכר וכיון
לדאחריות חזי ציזים עליה אשתכח
פלגא מלוה אבל בלשון שכירות אין
אחריות הציזים על צעלת התרנגולת:

היכל צילום מזורז. שחין קונטרס
אפרוח ונוטלתן בשכרה והן מותרות
באילה להמריץ בשחיתת חולין

(חולין ד' סד:) צילים מזורות נפש הדין
 מאכלם. ור' יהודה לטעמיה דאמר
 אפילו טבל עמו צביר זהו שכרו ור'
 חמטון לטעמיה דאמר נוטל שכרו
 משלם: ה"ג מקום שנהגו לעלות
 שר כהן למעות לזהמה מעלין.
 מקום שנהגו להשם עגלים וסייחים
 קטנים למחצה לחצירו נותן לו מעות
 בשכר שמואלן ומכניסן על כחיפו
 מעלין: עם אמו. דליכא טרחא
 לאפקוק ולעילוי לפי שנמשך אחר אמו
 וכלא עמל ומזון כי אמו עושה ואוכלת
 ואין צריך להעלות לו שר כהן:
 ואפילו במקום שנהגו להעלות.
 לעגלים וסייחים הנישומין לצדם:
 כרבי יהודה. בטבל עמו צביר:
 כרבי יוס' כרבי יהודה. גנסיכל
 ותומרי: נפק עליהו שטרא. שקיכל
 אציהם עסקא פלגא באגר ופלגא
 בהפסד: לא הוי ספי. לא היה מאכיל

עליה הכי יריעתה הוא דקטורה צפולגה
ללא ודאי שטרה הכי מפרשי ללישניה
: אי פולגה. יקבל הנותן באגרה יקבל
ממחלית כגון תרי חילמי דהשחא ליכא
מלוא דלא קיבל עליה רב עיליש אלא
גא באגרה וסוה מאי דקסיל באגרה
וסוה שהוא עוסק בשני שלישי פקדון:
אי

מסורת הש"ס

(1) [לקמן סט:], (ב) לעיל כז.
[ב"ק מח.],

הגהות הב"ח

3" עיין 33"3 77 קמד
ע"א:

הגהות הגר"א

[illegible]

לעזי רעס"י

החלב.